

POZDRAV OD BRATRA KAZATELE

ALENA KRUPA · ÚTERÝ 14. DUBNA 2020 ·

1) Jak prožíváte tento čas pandemie jako rodina?

Náš čas má pořád svoji pracovní náplň, protože Dáša pracuje z domu a já stejně jako jindy připravuji biblické hodiny a nedělní kázání. Pak má taky svoji náplň společnou, zatím se zdá, že stejně jako jindy. Není pro nás jednoduché být vzdáleni především našim rodičům, protože, jak moje maminka, tak rodiče od Dáši v této době potřebují víc než jindy, aby jim někdo byl nablízku.

2) Jaké je to pro tebe být kazatelem "na dálku"?

Tohle není úplně otázka na krátkou odpověď. Těch rozměrů a podnětů je mnoho. Když nahrávám kázání, je pro mne důležité stát na kazatelně, přestože by to šlo určitě i jinak, ale nějak potřebuji mít tu představu lidí, kteří tu sedávají.

Ukazuje se taky, jak moc máme každý svoje představy, co by se mělo dít. V této době někteří členové využívají vzdálené přístupy k bohoslužbám jiných sborů a církví a pak by chtěli, aby se podobné věci a podobně děly i u nás. Někteří jsou zdatní na sociálních sítích a chtěli by je více využít. Jiní zase ukazují, co ten kazatel, co jiný a co zase tamten. Je to takový zvláštní tlak, abych byl jako někdo jiný, abych se profiloval do podoby někoho, kým nejsem a to já nechci a nemohu. Rozumím však těm podnětům.

To, nad čím nejvíc přemýšlím je, jak být nablízku především lidem, kteří nejsou zdatní v oblasti sociálních sítí a online komunikace. Ti skutečně potřebují pozornost. Na druhou stranu, vzhledem k tomu, že jsou to především starší lidé, tak vím, že to jsou v této chvíli nejvěrnější modlitebníci, kteří mohou být příkladem nám ostatním. Oni totiž pamatují mnohem náročnější krize, ve kterých obstáli.

Nehledám veliké výzvy této doby, na to jsou tu jiní proroci a zdá se, že jich je dost. Nebudu soutěžit s jinými kazateli o to, kdo a jak lépe zvládne online bohoslužby. Modlím se, aby se nám osvědčilo, že věříme. S tím také připravuji každé kázání. Povzbuzení k víře, která sice žije v této době ve smutku, ale přesto věří a má naději, že Láska Boží je silnější, než epidemie.

3) Je něco, co te Pán Bůh naučil během těchto posledních 3-4 týdnů?

Možná právě to, že smutek se nemusí vyháňet. Jednou z apoštolských výzev je, stále se radujte. A právě taková doba jako je teď, nás učí, že radost, o které Pavel mluví, není vždy úsměv na tváři, ale postoj srdce. Proto věřím, že smutek z toho co je, není v rozporu s radostí víry. Tady souhlasím s mnohými, že tato doba je příležitost, aby se stala důležitým opěrným bodem víry.

4) Máš pro nás nějaké povzbuzení?

Povzbuzení, které mám, jsem se snažil vložit do kázání Velikonoční neděle. „Kristus je vzkříšen“. Je dobře, že právě tato zvěst teď rezonuje a tak ji dovolme, aby nás objala. Velikonoční zvěst není až tak o naší snaze, ale o přijetí daru. Věřte tedy, že Kristovo vítězství, vzkříšení, je vítězstvím nade vším. Ještě jednou tedy. „Kristus je vzkříšen“.

5) Za co potřebuješ, abychom se modlili?

Asi bych tu otázku zformuloval jinak, protože tu nejde o moje potřeby, ale tomu asi všichni rozumíme. Myslím, že se nespletu, když řeknu, že modlitba za pomnutí této pandemie je na místě a možná prvním místě. Tam patří i modlitba za ty, kteří umírají, za jejich rodiny, protože dnes lidé neumírají v blízkosti svých rodin.

Ale stejně tak mi v mysli vyvstávají modlitby knihy žalmů, které jsou takový rozhovorem ve třech. Já, má duše a Můj Bůh. Připomínejme své duši všechna Boží dobrodiní, ale vylejme před ním i svou duši, která po něm žízní, která žízni po společenství. Vylévejme před Bohem své srdce. Řeknu teď něco, co bude znít možná divně, ale nezapomínejme se modlit za sebe, nejen za druhé. Prosme Boha, abychom obstáli a neupadali do zlého.

Děkujeme!